

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อวิชากฎหมายและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชากฎหมายของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เขตการศึกษา 7 มีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. การศึกษาค้นคว้า
2. การเลือกกลุ่มตัวอย่างประชากร
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและรายงานการวิจัยต่าง ๆ ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตร หนังสือเรียน คู่มือครูวิชากฎหมาย (ส 071) และตำราเรียน เอกสารเกี่ยวกับการประเมินผล การสร้างแบบสอบ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชากฎหมาย
2. ศึกษาตำรา วารสาร รายงานการวิจัยและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ การวัดทัศนคติ การสร้างแบบวัดทัศนคติ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบวัดทัศนคติต่อวิชากฎหมาย

2. การเลือกกลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7 ที่ได้เรียนวิชากฎหมาย

(ส 071) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2530 จำนวน 480 คน ซึ่งใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้นหลายชั้นตอนโดยมีขั้นตอนในการสุ่มตัวอย่างประชากรดังนี้

1. สุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาจากแต่ละจังหวัดในเขตการศึกษา 7 ที่เปิดสอนวิชากฎหมาย (ส 071) ซึ่งมีจำนวน 60 โรงเรียน ใน 8 จังหวัด โดยสุ่มโรงเรียนมาร้อยละ 20 ของจำนวนโรงเรียนในแต่ละจังหวัด ได้จำนวน 12 โรงเรียน

2. สุ่มห้องเรียนจากโรงเรียนที่สุ่มได้ในข้อ 1 มาโรงเรียนละ 1 ห้องเรียน โดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย ได้จำนวน 12 ห้องเรียน

3. สุ่มนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนวิชากฎหมาย (ส 071) โดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย จากห้องเรียนที่สุ่มได้ในข้อ 2 มาห้องเรียนละ 40 คน ได้จำนวนนักเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากรทั้งหมด 480 คน

ตารางที่ 1 จำนวนตัวอย่างประชากรจำแนกตามจังหวัดในเขตการศึกษา 7 และรายชื่อโรงเรียนที่ใช้ในการวิจัย

จังหวัด	โรงเรียนมัธยมศึกษา	จำนวนโรงเรียน	จำนวนห้อง	จำนวนนักเรียน	รวม
กำแพงเพชร	กำแพงเพชรพิทยาคม	1	1	40	40
ตาก	หอดงปัญญา	1	1	40	40
นครสวรรค์	บรรพตพิสัยพิทยาคม	1	1	40	40
	นครสวรรค์	1	1	40	40
พิจิตร	พิจิตรพิทยาคม	1	1	40	40
พิษณุโลก	เฉลิมขวัญสตรี	1	1	40	40
	พิษณุโลกพิทยาคม	1	1	40	40
เพชรบูรณ์	เพชรพิทยาคม	1	1	40	40
	วิทยานุกูลนารี	1	1	40	40
สุโขทัย	อุดมครุฑ	1	1	40	40
	สวรรคค่อนันต์วิทยา	1	1	40	40
อุตรดิตถ์	อุตรดิตถ์วิทยา	1	1	40	40
	รวม	12	12	480	480

3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย เครื่องมือ 2 ชุด คือ

3.1 แบบวัดทัศนคติต่อวิชากฎหมาย

3.2 แบบสอบถามสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชากฎหมาย

แบบวัดทัศนคติต่อวิชากฎหมาย

แบบวัดทัศนคติต่อวิชากฎหมาย เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง โดยมีวิธีการและขั้นตอนในการสร้างดังต่อไปนี้

1. ศึกษาตำรา วารสาร รายงานการวิจัย และสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับวิชากฎหมาย และวิธีสร้างแบบวัดทัศนคติ

2. สร้างแบบวัดทัศนคติต่อวิชากฎหมาย ซึ่งประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวกับวิชากฎหมายอยู่ทางซ้ายมือ ส่วนทางขวามือเป็นระดับของความคิดเห็น 4 ระดับให้เลือกตอบ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง แบบวัดนี้มี 40 ข้อ เป็นข้อความเชิงนิมมาน (Positive) 22 ข้อ และข้อความเชิงนิเสธ (Negative) 18 ข้อ ที่ถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของวิชากฎหมาย การนิยมชมชอบกฎหมาย ความสนใจต่อวิชากฎหมาย และการแสดงออกหรือการมีส่วนร่วมในกิจกรรมวิชากฎหมาย ดังในตารางที่ 2 แสดงจำนวนและประเภทของข้อความในแบบวัดทัศนคติต่อวิชากฎหมาย

ตารางที่ 2 จำนวนและประเภทของข้อความในแบบวัดทัศนคติต่อวิชากฎหมายที่นำไปใช้จริง
จำแนกตามขอบเขตของเนื้อหา

ขอบเขตเนื้อหา	จำนวน (ข้อ)	ข้อที่เป็นข้อความ เชิงนิมมาน	ข้อที่เป็นข้อความ เชิงนิเสธ
การเห็นความสำคัญของวิชากฎหมาย	14	1, 2, 3, 5, 6, 10, 13	4, 7, 8, 9, 11, 12, 14
ความนิยมชมชอบในวิชากฎหมาย	11	15, 17, 19, 20, 22, 23, 25	16, 18, 21, 24
ความสนใจต่อวิชากฎหมาย	9	27, 28, 30, 32	26, 29, 31, 33, 34
การแสดงออกหรือการมีส่วนร่วม ในกิจกรรมวิชากฎหมาย	6	36, 37, 39, 40	35, 38
รวม	40	22	18

3. ทาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

นำแบบวัดทัศนคติต่อวิชากฎหมายไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจพิจารณาความตรงของเนื้อหา การใช้ภาษาของแต่ละข้อความ และแก้ไข แล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน (ดูภาคผนวก ก) พิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา การใช้ภาษาของแต่ละข้อความ และให้ข้อเสนอแนะเพื่อแก้ไขทั้งนี้โดยใช้เกณฑ์ 4 จาก 5 ท่าน ปรากฏว่าแบบวัดทัศนคติต่อวิชากฎหมายใช้ได้ทั้ง 40 ข้อ

4. การตรวจให้คะแนน แบบวัดทัศนคติต่อวิชากฎหมาย โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

สำหรับข้อความ เชิงนิมิต (Positive Statements) ให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	4	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน

สำหรับข้อความ เชิงนิเสธ (Negative Statements) ให้คะแนนกลับข้อความเชิงนิมิตดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	4	คะแนน

ผลรวมของคะแนนทั้งหมดถือว่าเป็นทัศนคติต่อวิชากฎหมายของผู้ตอบ ผู้ที่ได้คะแนนรวมมาก เป็นผู้ที่มีทัศนคติต่อวิชากฎหมายดีกว่าผู้ที่ได้คะแนนรวมน้อยกว่า

5. ทาค่าความเที่ยง (Reliability)

นำแบบวัดทัศนคติต่อวิชากฎหมาย ที่ปรับปรุงแก้ไข ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ได้เรียนวิชากฎหมาย (ส 071) ของโรงเรียนสตรีนครสวรรค์ จำนวน 100 คน ซึ่งไม่ใช่ตัวอย่าง

ประชากรจริง แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient alpha) ของ ครอนบาช (Cronbach) ซึ่งมีสูตรดังนี้

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_x^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าความเที่ยง

n แทน จำนวนข้อสอบ

$\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนของข้อสอบแต่ละข้อ

S_x^2 แทน ความแปรปรวนของข้อสอบทั้งหมด

(Cronbach, Lee J. 1976: 161)

ได้ค่าความเที่ยงของแบบวัดทัศนคติต่อวิชากฎหมายเท่ากับ 0.855

(ดูวิธีการคำนวณในภาคผนวก ง.)

แบบสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชากฎหมาย (ส 071)

แบบ สอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชากฎหมาย เป็นแบบสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยมีวิธีการและขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ศึกษาเทคนิคการวัดผล เทคนิคการเขียนข้อสอบ ตัวอย่างการเขียนข้อสอบ และเทคนิคการประเมินผลการศึกษา จากหนังสือและเอกสารที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ
2. ศึกษาคู่มือครู แบบเรียนวิชากฎหมายระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย รายวิชา ส 071 ของกระทรวงศึกษาธิการ แล้วทำการวิเคราะห์เนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้ แล้วสร้างตารางจำแนกข้อสอบตามเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ และพฤติกรรมทั้ง 6 ด้าน คือ ความรู้-ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า (ดูตารางจำแนกข้อสอบในภาคผนวก ค.)
3. สร้างแบบสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชากฎหมาย
 - 3.1 การดำเนินการสร้าง สร้างข้อคำถาม ให้ครอบคลุมเนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้ของรายวิชากฎหมาย (ส 071) แทนหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย

พุทธศักราช 2524 และครอบคลุมพฤติกรรมทั้ง 6 ด้าน คือ ความรู้-ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า จำนวน 100 ข้อ เป็นข้อคำถาม แบบเลือกตอบชนิด 5 ตัวเลือก ให้เลือกข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

3.2 การหาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

นำแบบสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชากฎหมายไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจพิจารณาแก้ไขความตรงเชิงเนื้อหาและการใช้ภาษาของข้อความแล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน (ดูภาคผนวก ก) พิจารณาตรวจสอบความตรงของเนื้อหา และให้ข้อเสนอแนะเพื่อแก้ไข หลังจากปรับปรุงแก้ไขแล้วเหลือข้อสอบจำนวน 100 ข้อ

3.3 ทาค่าความเที่ยง (Reliability)

นำแบบสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชากฎหมายไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ ที่ได้เรียนวิชากฎหมาย (ส 071) จำนวน 100 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างประชากรที่แท้จริง แต่มีลักษณะ เช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ตรวจให้คะแนนแบบสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชากฎหมายโดยมีเกณฑ์การตรวจให้คะแนนคือ ตอบถูกให้ข้อละ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบหรือตอบมากกว่า 1 คำตอบให้ 0 คะแนน รวมคะแนนแต่ละคนที่ทำแบบสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชากฎหมาย และรวมจำนวนคนที่ตอบถูกและตอบผิดให้แก่ข้อของแบบสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชากฎหมาย

นำผลที่ได้มาคำนวณหาค่าความเที่ยง โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) จากสูตรดังนี้

$$KR-20 : r_{xx} = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum pq}{S_x^2} \right)$$

r_{xx} แทน สัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยงของแบบสอบ

n แทน จำนวนข้อสอบในแบบสอบ

p แทน สัดส่วนของผู้ที่ตอบข้อสอบแต่ละข้อถูก

q แทน สัดส่วนของผู้ที่ตอบข้อสอบแต่ละข้อผิด

Σpq แทน ผลบวกของผลคูณของสัดส่วนของผู้ที่ตอบถูกและตอบผิด

S_x^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

(ประกอบ กรรณสูต 2528: 37-38)

ได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชากฎหมายเท่ากับ 0.622

3.4 การหาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก

นำผลที่ได้จากข้อ 3.3 มาวิเคราะห์ข้อสอบรายข้อ (Item Analysis) โดยหาค่าอำนาจจำแนก (Power of Discrimination) และหาค่าระดับความยาก (Level of Difficulty) ของข้อสอบแต่ละข้อ โดยใช้เทคนิค 33% โดยดำเนินการขั้นตอนดังนี้

ก. เรียงลำดับคะแนนจากมากไปหาน้อย แล้วแบ่งคะแนนออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ โดยนับจำนวนกระดาษคำตอบจากคะแนนสูงสุดลงมา เป็นกลุ่มสูง นับจำนวนกระดาษคำตอบจากคะแนนต่ำสุดขึ้นไปเป็นกลุ่มต่ำ โดยแต่ละกลุ่มจะมีจำนวนกระดาษคำตอบเท่ากับ 33% คิดเป็นจำนวน 33 คน

ข. บันทึกจำนวนคนในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำที่ตอบข้อสอบถูกแต่ละข้อ

ค. นำคะแนนที่ได้มาหาค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบแต่ละข้อ

จากสูตร

$$D = \frac{R_U - R_L}{f}$$

และหาค่าระดับความยากของข้อสอบแต่ละข้อจากสูตร

$$P = \frac{R_U - R_L}{2f}$$

เมื่อ D แทน ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ

P แทน ค่าระดับความยากของข้อสอบ

R_U แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงที่ทำข้อนั้นถูก

R_L แทน จำนวนคนในกลุ่มดำที่ทำข้อนั้นถูก

f แทน จำนวนคนในแต่ละกลุ่ม

(ประกอบ กรรณสูต 2528: 27-28)

ง. วิเคราะห์ตัวเลือก และปรับปรุงตัวเลือกแต่ละข้อของ

ข้อสอบให้เหมาะสม โดยเลือกข้อสอบเฉพาะข้อที่มีระดับความยากระหว่าง 0.20 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป เพื่อเป็นข้อสอบที่ใช้ในการวิจัยมีจำนวน 24 ข้อ ส่วนข้อสอบที่มีค่าระดับความยากและค่าอำนาจจำแนกใกล้เคียงกับเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น และเป็นข้อสอบที่เป็นเนื้อหาสำคัญของหลักสูตร หรือต้องการทดสอบนักเรียน ผู้วิจัยได้นำข้อสอบนี้มาปรับปรุงคำถามและตัวเลือกใหม่ จำนวน 26 ข้อ หลังจากปรับปรุงแก้ไขแล้วเหลือข้อสอบซึ่งครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้จำนวน 50 ข้อ

จ. นำแบบสอบผลสัมฤทธิ์ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วจำนวน 50 ข้อ

ไปทดลองใช้ครั้งที่ 2 กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่ได้เรียนวิชากฎหมาย (ส 071) โรงเรียนพิษณุโลกศึกษา จำนวน 100 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างประชากรจริง แต่มีลักษณะเช่นเดียวกับกลุ่มประชากรจริง แล้วนำผลมาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงของแบบสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชากฎหมาย โดยใช้สูตร KR-20 (Kuder Richardson 20) ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.752 และหาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกโดยใช้สูตรเดียวกับการคำนวณใน ค. ได้ข้อสอบทั้งสิ้น 50 ข้อ เพื่อนำไปใช้กับตัวอย่างประชากรจริงต่อไป (ดูรายละเอียดแบบสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชากฎหมายและผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกที่ภาคผนวก ค. และ ภาคผนวก ง.)

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยได้ทำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัยไปถึงศึกษาธิการ-เขต เขตการศึกษา 7 เพื่อขอหนังสือขอความร่วมมือไปยังโรงเรียนต่าง ๆ ซึ่งได้รับเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. การเก็บข้อมูลผู้วิจัยนำแบบวัดทัศนคติต่อวิชากฎหมาย และแบบสอบถามผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชากฎหมายไปทำการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างประชากร และเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลด้านทัศนคติต่อวิชากฎหมาย มีวิธีการดังนี้

1.1 นำกระดาษคำตอบมาตรวจให้คะแนน โดยจะให้คะแนนตามระดับความคิดเห็นที่ผู้ตอบมีต่อข้อความแต่ละข้อดังนี้

ระดับความคิดเห็น	คะแนน	
	ข้อความเชิงนิมาน	ข้อความเชิงนิเสธ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	4	1
เห็นด้วย	3	2
ไม่เห็นด้วย	2	3
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	4

1.2 นำคะแนนทัศนคติต่อวิชากฎหมายของตัวอย่างประชากรทั้งหมดมาหาค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อหาค่าระดับทัศนคติต่อวิชากฎหมายของนักเรียน โดยใช้สูตรดังนี้

ก. ค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X})

$$\bar{X} = \frac{\Sigma fX}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนทัศนคติต่อวิชากฎหมาย

X แทน น้ำหนักของคะแนน เป็น 4, 3, 2 และ 1

f แทน จำนวนผู้ตอบแต่ละข้อคำถาม

N แทน จำนวนคำตอบทั้งหมด

(ประกอบ กรรณสูตร 2525: 83)

ข. ค่าส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum fX^2 - (\sum fX)^2/n}{n - 1}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum fX$ แทน ผลบวกของผลคูณระหว่างความถี่กับคะแนน

$\sum fX^2$ แทน ผลบวกของผลคูณระหว่างความถี่กับกำลังสองของคะแนน

n แทน จำนวนกลุ่มประชากร

(Glass and Stanley 1970: 82)

1.3 นำค่ามัธยฐาน เลขคณิต (\bar{X}) ของคะแนนทัศนคติต่อวิชากฎหมายมาแปลความหมายดังนี้

คะแนน เฉลี่ย 2.51 - 4.00 แสดงว่ามีทัศนคติเชิงนิมาน (บวก)

คะแนน เฉลี่ย 1.00 - 2.50 แสดงว่ามีทัศนคติเชิงนิเสธ (ลบ)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลด้านผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชากฎหมาย (ส 071) มีวิธีการดังนี้

2.1 นำกระดาษคำตอบมาตรวจให้คะแนน คำตอบแต่ละข้อถ้าตอบถูกให้ 1 คะแนน ถ้าตอบผิด หรือไม่ตอบ หรือตอบมากกว่า 1 คำตอบ ให้ 0 คะแนน

2.2 รวมคะแนนคำตอบที่ถูกของนักเรียนแต่ละคน

3. วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อวิชากฎหมาย และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชากฎหมาย (ส 071) ของกลุ่มตัวอย่างประชากร โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ดังนี้

$$r_{xy} = \frac{N\Sigma XY - (\Sigma X)(\Sigma Y)}{\sqrt{\left[N\Sigma X^2 - (\Sigma X)^2 \right] \left[N\Sigma Y^2 - (\Sigma Y)^2 \right]}}$$

- เมื่อ r_{xy} แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
- ΣX แทน คะแนนรวมของทัศนคติต่อวิชากฎหมาย
- ΣY แทน คะแนนรวมของผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชากฎหมาย
- ΣX^2 แทน คะแนนรวมของทัศนคติต่อวิชากฎหมาย ยกกำลังสอง
- ΣY^2 แทน คะแนนรวมของผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชากฎหมาย ยกกำลังสอง
- ΣXY แทน คะแนนรวมของผลคูณคะแนนทัศนคติต่อวิชากฎหมาย กับคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชากฎหมาย
- N แทน จำนวนผู้ตอบแบบวัดทั้งหมด

(Taro Yamane 1967: 440)

แล้วทดสอบระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยการทดสอบค่าที (t-test)

$$t = r_{xy} \sqrt{\frac{N - 2}{1 - r_{xy}^2}}$$

- เมื่อ r_{xy} แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
- N แทน จำนวนตัวอย่างประชากร
- t แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

(George A. Ferguson 1981: 195)

4. นำข้อมูลที่ได้อธิบายในรูปตารางและความเรียง